

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

सविमुक्तो बलवता शैनेयेन शरोत्तमः ॥ घोरस्तस्योरसि विभो निपपाता शुभारत ॥ ३२ ॥ सोतिविद्धो महाराज सात्वतेन महारथः ॥ सोमदत्तो महाबाहुर्निपपा
तममारच ॥ ३३ ॥ तं दृष्ट्वा निहतं तत्र सोमदत्तं महारथाः ॥ महता शरवर्षेण युयुधानमुपाद्रवन् ॥ ३४ ॥ छाद्यमानं शरैर्दृष्ट्वा युयुधानं युधिष्ठिरः ॥ पांडवाश्च
महाराजसहस्रैः प्रभद्रकैः ॥ महत्यासेनया सार्धं द्रोणानीकमुपाद्रवन् ॥ ३५ ॥ ततो युधिष्ठिरः क्रुद्धस्तावकानां महाबलं ॥ शरैर्विद्रावयामास भारद्वाजस्य पश्य
तः ॥ ३६ ॥ सैन्यानि द्रावयन्तं तु द्रोणो दृष्ट्वा युधिष्ठिरं ॥ अभिदुद्राव वेगेन क्रोधं संरक्तलोचनः ॥ ३७ ॥ ततः सुनिशितैर्बाणैः पार्थं विव्याध सप्तभिः ॥ युधिष्ठिरोपि
संक्रुद्धः प्रतिविव्याध पंचभिः ॥ ३८ ॥ सोतिविद्धो महाबाहुः स्तक्किणीपरिं संहिन ॥ युधिष्ठिरस्य चिच्छेद ध्वजं कर्ममेव च ॥ ३९ ॥ सान्निध्यान्वा विरथस्त्व
राकाले नृपोत्तमः ॥ अन्यदा दत्तवेगेन कर्मकं समरे दृढं ॥ ४० ॥ ततः शरसहस्रेण द्रोणं विव्याध पार्थिवः ॥ साश्वसूतध्वजं रथं तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ४१ ॥ ततो
मुहूर्तं व्यर्थितः शरपातप्रपीडितः ॥ निषसाद रथोपस्थे द्रोणो भरतसत्तम ॥ ४२ ॥ प्रतिलभ्यततः संज्ञां मुहूर्ता द्विजसत्तमः ॥ क्रोधेन महता विष्टो वायव्यास्त्रमवा
स्तृजत् ॥ ४३ ॥ असंभ्रांतस्ततः पार्थो धनुरारुण्य वीर्यवान् ॥ ततस्तदस्त्रमस्त्रेण स्तंभयामास भारत ॥ ४४ ॥ चिच्छेद च धनुर्दोर्ध्वं बाहूणस्य च पांडवः ॥ ततो न्यद्ध
नुरादाय द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ॥ ४५ ॥ तदप्यस्य शितैर्भक्ष्यैश्चिच्छेद कुरुपुंगवः ॥ ततो ब्रवीद्वासुदेवः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ ४६ ॥ युधिष्ठिरमहाबाहो यत्त्वां वक्ष्या
मितच्छृणु ॥ उपारमस्व युद्धे त्वं द्रोणाद्भरतसत्तम ॥ ४७ ॥ यतते हि सदा द्रोणो ग्रहणे तव संयुगे ॥ नानुरूपमहं मन्ये युद्धमस्य त्वया सह ॥ ४८ ॥ योस्य सृष्टो विना
शाय स एव न हनिष्यति ॥ परिवर्ज्य गुरुं या हियत्र राजा सुयोधनः ॥ ४९ ॥ राजाराज्ञा हि योद्धव्यो नाराज्ञा युद्धमिष्यते ॥ तत्र त्वंगच्छेत् कौतय हस्य श्रथ संवृतः ॥
॥ ५० ॥ यावन्मात्रेण च मया सहायेन धनं जयः ॥ भीमश्च रथशार्दूलो युध्यते कौरवैः सह ॥ ५१ ॥ वासुदेव च श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ मुहूर्तं चिंतयित्वा तु त
तो दारुणमाहवं ॥ ५२ ॥ प्रायाद्वुतममि च घ्नोयत्र भीमो व्यस्थितः ॥ विनिघ्नं तावकान्यो धान्यादितास्य इवांतकः ॥ ५३ ॥ रथघोषेण महतानादयन्वसुधा
तलं ॥ पर्जन्य इव घर्मतिनादयन्वदिशो दश ॥ ५४ ॥